

Ο ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ

ΜΑΝΤΑΜΑΔΟΣ - ΛΕΣΒΟΥ

ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ

Ο ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ

ΔΕΛΤΙΟΝ

ΙΕΡΟΥ
ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΟΣ
ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ
ΜΑΝΤΑΜΑΔΟΥ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΕΥΛΟΓΙΑ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΗΘΥΜΝΗΣ
Κ.Κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Έτος 41ον
Αρ. φύλλου 217
ΚΩΔΙΚΟΣ 2596

Συντάκτης: Πρωτοπρεσβύτερος Ευστράτιος Δήσσος
Αρχιερατικός Έπίτροπος Μανταμάδου

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ -
ΜΑΡΤΙΟΣ
2013

ΜΙΑ ΘΑΥΜΑΣΤΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΤΟΥ ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΥ

Η επιστολή που έλαβα, από την κ. Μαρία Συλάκου, διά χειρός της νεωκόρου του Ταξιάρχη μας κ. Θάλειας, ήταν χωρίς φάκελο.

«Την έχει αφήσει κάποια κυρία χθες να σας την δώσω», μου είπε η κ. Θάλεια. Την πήρα. Περιέγραφε μέσα, με λίγα λόγια, ένα μεγάλο θαύμα του Ταξιάρχη που νομίζω ότι αξίζει τον κόπο να το μοιραστούμε.

«Πάτερ,

Σας φιλώ το χέρι και επικαλούμαι τις ευλογίες σας.

Κατάγομαι από τη Θεσσαλία και ήρθα να ευχαριστήσω τον Αρχάγγελό μας για την θαυμαστή σωτηρία του αδελφού μου απ' Αυτόν.

Πρίν δυο χρόνια ο αδελφός μου είχε μια τρομερή γαστρεντερίτιδα, η οποία δεν υποχωρούσε παρ' όλες τις φαρμακευτικές θεραπείες που έκανε για πολύ καιρό.

Μετά από εξετάσεις σε γαστρεντερολόγο, αξονικές τομογραφίες και κολονοσκοπήσεις, διαπιστώθηκε καρκίνος στο έντερο με δυο εστίες. Μέσα σε σαράντα ημέρες έχασε ο αδελφός μου είκοσι κιλά!

Οι γιατροί, δε μας έδιναν καθόλου ελπίδες, παρά μόνον μας έλεγαν να ελπίζουμε στο Θεό για ένα θαύμα.

Ο Ταξιάρχης ήταν γνωστός μας· είχαμε έλθει παλαιότερα και τον προσκυνήσαμε και ο νους μου τότε πήγε σε Κείνον. Έφερνα νοερά τον εαυτό μου μπροστά στη θαυμαστή εικόνα του και τον προσκυνούσα γονατιστή. Μια βέβαιη ελπίδα μέλωνε τότε μέσα μου τον πόνο και το σφίξιμο της καρδιάς. Οι φόβοι μου, θαρρείς ξεθωριαζαν, η αγωνία μου μαλάκωνε και η βεβαιότητα της θεραπείας του αδελφού μου, συνεχώς και περισσότερο δυνάμωνε. Πίστεψα σε Κείνον ολόψυχα. Κάθε πρωί και βράδυ άλειφα με το λαδάκι της κανδήλας του το άρρωστο σημείο. Οι γιατροί μας είπαν ότι το συντομότερο θα πρέπει να πάμε στην Αθήνα για να τον χειρουργήσει ειδικός χειρουργός, εκείνοι δε το αποτολμούσαν. Τον έφερα στο Υγεία.

Ο γιατρός που τον ανέλαβε είχε μεγάλη εμπειρία σε νοσοκομείο στην Αμερική και ήταν η καλύτερη περίπτωση για τον αδελφό μου.

Στις 7 Ιανουαρίου το 2011 το απόγευμα τον εξέτασε, και μας είπε επείγοντως την άλλη ημέρα να κάνει εισαγωγή στο Νοσοκομείο για χειρουργείο. Το πρωί όμως, πριν πάει στο νοσοκομείο, πήγε στην τουαλέτα και μέσα σε πολύ φριχτούς πόνους έβγαλε ιστό 8 εκατοστών· μεγαλύτερο από ένα αυγό! Το δείξαμε στο γιατρό και εκείνος είπε ότι, **«εσύ χειρουργήθηκες μόνος σου»!** Τον ρώτησε έπειτα αν έβγαλε καθόλου αίμα και εκείνος απάντησε αρνητικά. «Άρα», είπε, «το ένα ξεκόλλησε, το δεύτερο όμως που είναι ενσωματωμένο στο έντερο, όπως το χορτάρι στη γη, πρέπει να αφαιρεθεί μαζί με το κομμάτι του εντέρου». Ήταν Κυριακή 9 Ιανουαρίου και αποφάσισε ο γιατρός να γίνει καινούρια αξονική και κολονοσκόπηση, πριν την εγχείριση.

Εμένα όμως δεν μου έβγαζες από το μυαλό μου ότι, αφού απεφάσισε ο Ταξιάρχης να κάνει Εκείνος την εγχείριση δε θα σταματήσει στα μισά, θα την τελειώσει· λέω λοιπόν στον αδελφό μου: Αδελφέ ο Ταξιάρχης δεν κάνει μισές τις δουλειές του, έχει πίστη. Πράγματι! Μεγάλε μου Αρχάγγελε!!! Βγαίνει έξω ο γιατρός και μας λέει:

«Στην ιατρική υπάρχει λογική, στην περίπτωσή σου εδώ δεν υπάρχει! Στη σταδιοδρομία μου στην Αμερική και εδώ, δεν μου έτυχε τέτοιο φαινόμενο· ούτε το έχω συναντήσει σε κανένα σύγγραμμα, ή σε βιβλίο· είναι πρωτοφανές! Έχει εξαφανιστεί και ο δεύτερος ιστός, που ήταν εξίσου μεγάλος και ενσωματωμένος με το έντερο»!

Μετά από επαναληπτικές εξετάσεις σαράντα ημερών δε βρέθηκε απολύτως τίποτα! Σήμερα ο αδελφός μου χαίρει άκρας υγείας. Ήταν το ΘΑΥΜΑ του Ταξιάρχη!

Θα τον ευγνωμονούμε, θα τον ευχαριστούμε και θα τον δοξάζουμε σ' όλη μας τη ζωή. Δεν υπάρχουν λόγια για τη μεγάλη του μεσιτεία, που έφερε το έλεος και την ευσπλαχνία του ΑΓΙΟΥ μας ΘΕΟΥ στον αδελφό μου.

Μετά τιμής και σεβασμού
Μαρία Συλάκου
Χολαργός τηλ. 6975768102

ΑΝΤΙΚΡΥΖΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΚΑΙΝΟΥΡΙΟ ΧΡΟΝΟ

Ένας χρόνος πέρασε και ένας άλλος έκανε την εμφάνισή του. Μια καινούρια σελίδα άνοιξε στο βιβλίο της ιστορίας. Και η ανθρωπότητα που στροβιλίζεται πάνω στη φλούδα του γηραιού μας πλανήτη, στρέφει το βλέμμα της στο νέο χρόνο με χίλιες χρυσές ελπίδες.

Ένας χρόνος αποχώρησε. Πρόσθεσε το βάρος του στην ηλικία της ταλαιπωρης ανθρωπότητας και καταγράφηκε στα τεφτέρια της ιστορίας. Και όλοι, μικροί και μεγάλοι, υποδέχτηκαν την αυγή του καινούριου χρόνου τραγουδώντας με χαρά: «**Γέρε χρόνε φύγε τώρα.... Ήρθε ο νέος με τα δώρα....**». Ποιός ξέρει όμως, τι επιφυλάσσει στην κουρασμένη και ταραγμένη ανθρωπότητα ο καινούριος χρόνος!

Πολλά και μεγάλα είναι τα προβλήματα της κρίσιμης και κοσμογονικής εποχής μας, που κληροδοτούνται στη νέα χρονιά και περιμένουν τη λύση τους. Η μεγάλη βιομηχανική επανάσταση, η ιδεολογική σύγχυση και αναρχία, ο κορεσμός πολλών ανθρώπων από υλικά αγαθά και η αστιτία και η δυστυχία πολλών άλλων, που θυμίζουν τους λόγους της Αγίας Γραφής: «**Ὅς μὲν πεινᾷ, Ὅς δέ μεθύει**», η ανεργία, η περιφρόνηση και η υποτίμηση ανθρώπου από άνθρωπο, που εκτρέφει το μίσος μ' όλες τις τραγικές του συνέπειες, τα ποτάμια αίματος του άμαχου πληθυσμού σε κάθε γωνιά της γης και ο κίνδυνος των ναρκωτικών στους νέους, είναι μερικά από τα κυρίαρχα γνωρίσματα της εποχής μας που απειλούν τα θεμέλια του πολιτισμού. Και η έλλειψη εσωτερικής, ψυχικής καλλιέργειας και ανθρωπιάς μαζί με τη συσσώρευση υπερβολικής δύναμης στα χέρια του ανθρώπου, τείνουν να κάνουν τον τεχνικό πολιτισμό, για τον οποίο τόσο καυχήθηκε ο άνθρωπος, καταστροφή του πολιτισμού και ολόκληρου του κόσμου.

Μέσα στην παγκόσμια σύγχυση και ακαταστασία είναι πολύ δύσκολο να διακρίνει κανείς την πιθανή διαμόρφωση του κόσμου. Αδυνατεί και ο πιο έμπειρος μελετητής των ανθρωπίνων πραγμάτων να

Κατά την Αρχιερατική Θεία Λειτουργία της 26ης Δεκεμβρίου, στον Ιερό Ναό του Αγίου Βασιλείου.

προβλέπει ποιές νέες πτώσεις ή ανορθώσεις θα σημειώσει η Ιστορία. Γιατί, ύστερα από προσπάθειες τόσων αιώνων για την πρόοδο και τη βελτίωση της ζωής, η ανθρωπότητα οδεύει, δυστυχώς, «ἐν χώρα καὶ σκιᾷ θανάτου» και απειλείται με ολοκληρωτική καταστροφή. Και η ανάγκη για αφύπνιση των συνειδήσεων γίνεται σήμερα ιδιαίτερα αισθητή.

Το μεγάλο, λοιπόν, αίτημα, η πρωταρχική απαίτηση της εποχής μας δεν είναι ο πλούτος και η αφθονία των υλικών αγαθών, που στις ημέρες μας στην Πατρίδα μας από τους περισσότερους λείπουν, αλλά η αυτογνωσία του, η μετάνοιά του και η επιστροφή του στο Χριστό. Αυτή θα φέρει τη ψυχική πληρότητα και ασφάλεια, τη μεταμόρφωση και αλλαγή του κόσμου· αυτή θα φέρει τον χορτασμό. Χωρίς αυτήν, δεν πρέπει να περιμένουμε καμιά πρόοδο. Ο κόσμος δε θα αλλάξει προς το καλύτερο, αν δεν αλλάξει η καρδιά του καθενός μας, Ο κόσμος δε θα γίνει καλύτερος, αν δεν καλυτερέψει πρώτα η δική μας ζωή, αν οι δικές μας καρδιές δεν κατακτηθούν πρώτα απ' Εκείνον που τις έπλασε. Και η μοναδική δύναμη γι αυτό είναι ο Χριστός, μόνον ο Χριστός και το Ιερό Του Ευαγγέλιο.

Στεκόμαστε, λοιπόν, στις αρχές του καινούριου χρόνου και αναλογιζόμαστε τα προβλήματα που επισώρευσε το παρελθόν στον ταραγμένο και ασυνάρτητο κόσμο μας. Και οι αναμνήσεις συμπλέκονται με τις ελπίδες και προσδοκίες. Βλέπουμε τη συνεχή διακίνηση και την αδυσώπητη πλάνη των ιδεών και ιδιαίτερα τους μανιασμένους φωτοσβέστες, που λυσομανούν να κοιμίσουν τις χριστιανικές συνειδήσεις και να σβήσουν το ιλαρό φως της Ορθοδοξίας, για να επιβάλουν τους φανερούς και ανομολόγητους σκοπούς τους και να φέρουν το χάος. Αυτούς που αρνούνται το Θεό, τον χλευάζουν, τον βλαστημούν με λόγια και έργα. Νιώθουμε ρίγος. Και αισθανόμαστε πως σήμερα απαιτείται περισσότερο από κάθε άλλη εποχή εγρήγορση και προσοχή, ψυχική αγρυπνία, μετάνοια και επιστροφή στο Χριστό και στο Ευαγγέλιο. Για να διαλυθεί το σκοτάδι. Για να σωθεί ο κόσμος ολόκληρος, αποφεύγοντας τον κίνδυνο του απανθρωπισμού και του θανάτου του.

Αρχιερατική Λειτουργία στον Ι. Ναό του Αγίου Βασιλείου.
Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας,
με τους Ιερείς της Περιφέρειας Μανταμάδου.

Αναμνηστική φωτογραφία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Χρυσοστόμου, μετά των Ιερέων της περιφέρειας Μανταμάδου, που συλλειτουργήσαν μαζί του στον Ιερό Ναό του Αγίου Βασιλείου· πλαισιωμένοι από μέλη του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου.

6-1-2013

ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ

Του Σεβ/του Μητροπολίτου κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ (ΜΟΥΣΤΑΚΑ)

Η σημερινή λαμπρή εορτή των Φώτων είναι πολυσήμαντη! Θεοφάνεια και Επιφάνεια στη γη μας! Ο Ιησούς Χριστός, **«ὁ ἀρχηγός τῆς ζωῆς»**, βαπτίζεται από τον τίμιο Πρόδρομο στον Ιορδάνη. Σύμφωνα με την ιερή υμνολογία, ο Ιορδάνης ευφράνθηκε και ολόκληρη η κτίση σκίρτησε από αγαλλίαση! Και **«ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου»**, Ἰωάννης ο Βαπτιστής, βαπτίζοντας **«χαίρει τῇ ψυχῇ καὶ τρέμει τῇ χειρὶ»**.

Γιατί βαπτίστηκε ο Χριστός; Για να εκπληρώσει ὅ,τι προέβλεπε το σχέδιο του Θεοῦ Πατέρα για Κεῖνον. Ἡ προφητεία, ἐπὶ παραδείγματος, τῆς Γεννήσεώς Του εἶχε εκπληρωθεῖ· το ἴδιο ἔπρεπε να γίνει για τη βάπτισμα και στη συνέχεια για τα υπόλοιπα σωτήρια γεγονότα τῆς θείας Οικονομίας. Κατὰ τον ἅγιο Ἰωάννη τον Χρυσόστομο, ὅμως, το εκπληκτικό δεν εἶναι τόσο ἡ ἴδια ἡ εκπλήρωση των προφητειῶν στο πρόσωπο του Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅσο ἡ ἄκρα συγκατάβαση και κένωσή Του· Θεός ὄντας να γίνει ἄνθρωπος και να σώσει τον πάσχοντα ἄνθρωπο.

Ο Ἰησούς Χριστός ἔλαβε το βάπτισμα του Ἰωάννη. Αυτό απευθυνόταν σε ολόκληρο τον ιουδαϊκό λαό και ὄχι μόνο στους αμαρτωλούς. Ἀπεναντίας το ιουδαϊκό βάπτισμα απευθυνόταν σε ὅσους προέρχονταν ἀπὸ τον εἰδωλολατρικό κόσμο. Ἦταν ἓνα ράντισμα

που απάλλαττε μόνο το ρूपο του σώματος, όχι και τις αμαρτίες της ψυχής.

Το βάπτισμα του Ιωάννη ήταν **«βάπτισμα μετανοίας εις ἄφεσιν ἁμαρτιῶν»**. Ο ίδιος ἔλεγε: **«Εγώ σας βαπτίζω με νερό, και το βάπτισμά μου είναι βάπτισμα μετανοίας»**· ήταν, με άλλα λόγια, προπαρασκευαστικό για το **«βάπτισμα του Χριστού με Ἅγιο Πνεῦμα και φωτιά»** (Ματθ. 3, 11). Ο βαπτιζόμενος, ὅση ώρα εξαγόρευε τις αμαρτίες του, ήταν μέσα στα νερά του Ιορδάνη μέχρι το λαιμό· στο τέλος βουτούσε και το κεφάλι του στα νερά και ἔβγαине. Το βάπτισμα του Ιωάννη δεν είχε τη δύναμη να εξαλείφει τις αμαρτίες· απλά ήταν προπαρασκευαστικό για το χριστιανικό βάπτισμα.

Ο Ιησούς Χριστός βαπτίσθηκε, αλλά αμέσως βγήκε από το νερό, γιατί δεν είχε αμαρτίες να εξομολογηθεί· βαπτίσθηκε **«γιατί ἔπρεπε να εκπληρωθεῖ το σχέδιο του Θεού»** (Ματθ. 3, 15). Να εκπληρωθούν οι προφητείες, υπογραμμίζει ο ἅγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος. Ὅλα τα θαυμαστά γεγονότα της βάπτισης του Ιησού Χριστού στον Ιορδάνη επαναλαμβάνει με ἐνάργεια και το γνωστό σε ὅλους μας απολυτίκιο της εορτής **«ἐν Ἰορδάνη βαπτιζόμενου σου Κύριε...»**.

Στη βάπτισή του Θεανθρώπου ἔχουμε τη φωτεινή φανέρωση της Θεότητας, **«ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις»**. Γι' αυτό και η εορτή ονομάζεται Θεοφάνεια ή Επιφάνεια. Η φωνή του Θεού-Πατέρα και η κάθοδος του Ἁγίου Πνεύματος ἀποκαλύπτουν τον Τριαδικό Θεό, ἐνῶ ο σαρκωμένος Υἱός, βαπτιζόμενος, συντρίβει τους δαίμονες στα νερά και ταυτόχρονα τα αγιάζει.

Ο Θεός στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού φανερώνει στον ἄνθρωπο το σκοπό της παρουσίας του πάνω στη γη. Και ποιος είναι αυτός; Η λατρεία και η δοξολογία του αληθινού Θεού. Ο Κύριος νίκησε και στο νερό τις αντίθετες πνευματικές δυνάμεις και κατήργησε στη συνέχεια με το Σταυρό και την Ανάστασή Του την παντοδυναμία του θανάτου· αυτά ἐμπόδιζαν ἄνθρωπο και κόσμο γενικότερα να εκπληρώσουν τον ἐπίγειο σκοπό τους: Τη δοξολογία και τη λατρεία του αληθινού Θεού, την προσκύνηση, με άλλα λόγια, της Ἀγίας Τριάδος.

Αληθινή Θεοφάνεια ζούμε και εμεῖς σήμερα εἰσερχόμενοι σε ἕναν κατάγραφο ἱερὸ ναό. Ὅλα εἰκονίζουν τη θαυμαστή κίνηση του Κυρίου, που **«ἔκλινεν οὐρανούς καὶ κατέβη»** (Ψαλμ. 17, 10). Ὅλα εἰκονίζουν τη θεανθρώπινη της αγιωτάτης μας Εκκλησίας κοινωνία. Και ὅλα, ἐπίγεια και ἐπουράνια, συμμετέχουν στη θεία Ευχαριστία, την κορύφωση στο τώρα της ζωῆς μας, της πιο αληθινῆς και πιο ζωντανῆς Θεοφάνειας. Ποιο μυστήριο της Εκκλησίας ἀνοίγει σε ὅλους μας την ωραία πύλη της βασιλείας του Κυρίου μας;

Το ἅγιο βάπτισμα. Στη βάπτισή του Ιησού Χριστού ἀνοίξε ο ουρανός· και στον καθένα μας το ίδιο γίνεται. Με τον τρόπο αυτό μας καλεῖ προς την ἀρχαία πατρίδα (παράδεισο) ο Θεός και μας προτρέπει να μην ἔχουμε κανένα κοινό με τη γη, τη χοϊκότητα· σκιά και ὄνειρο είναι ὅλα τα ἐπίγεια χωρίς Θεό, διδάσκει ο ἅγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος.

Το βάπτισμα μας ἀπαλλάσσει ἀπὸ την αμαρτία και το θάνατο που ἐκείνη στη συνέχεια γέννησε. Μας χαρίζει τις δωρεές του Ἁγίου Πνεύματος με το ἅγιο Χρίσμα. Γινόμαστε παιδιά του Θεού στη γη και συγκληρονόμοι με τον Υἱό Του στη βασιλεία Του. Μετά το βάπτισμα δεν αμαρτάνουμε ως απλοί ἄνθρωποι, ἀλλὰ ως υἱοὶ του Θεού, γι' αυτό και η τιμωρία είναι μεγαλύτερη, υπογραμμίζει ο ἅγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος.

Πρόγευση λοιπόν και ἐγγύηση του Παραδείσου για μας είναι το Ἅγιο Πνεῦμα (Εφεσ. 1, 4· Β' Κορ. 1, 22). Και ο Χριστός; Η Ὁδός, η Αλήθεια και η Ζωή (Ιωάν. 14, 6) που οδηγούν σ' αὐτόν. Εἶθε ὅλοι μας να γίνουμε οἰκιστές της ποθεινῆς πατρίδας (παραδείσου), για μας εσαεί θεοπτία και προσκύνηση της Ἀγίας Τριάδος. Ἀμήν.

«Συνέχεια εκ του προηγούμενου τεύχους».

Περί του Αγίου Πνεύματος

Ο άνθρωπος ως αυτεξούσιος μπορεί μεν να κάνει το καλό, παρά τις δυσκολίες που συναντά στη ζωή του, έχει όμως ανάγκη και κάποιας ανώτερης βοήθειας για να στηριχτεί στην αρετή και στο δρόμο της σωτηρίας. Αυτή η ανώτερη Δύναμη είναι το Πνεύμα το Άγιον!

Η χάρη του Παναγίου Πνεύματος μας στηρίζει· μας στηρίζει στην αρετή και στο δρόμο της Σωτηρίας. Χάρη, λέγεται η βοήθεια η οποία δίνεται σε μας από το Θεό δωρεάν, για κάθε καλό που επιτυγχάνουμε. Έτσι λοι-

πόν, ο κάθε χριστιανός πρέπει να επιζητά τη χάρη του Αγίου Πνεύματος σε κάθε προσπάθεια καλού και ενάρτετου έργου, για να αγιάζεται και να ενδυναμώνεται με θάρρος, πίστη και δύναμη απ' Αυτό κατά της κακίας, ώστε, με σωστή και ενάρετη ζωή να κερδίσει την ουράνιο Βασιλεία του Θεού.

Το άγιο Πνεύμα, είναι το τρίτο πρόσωπο της Αγίας Τριάδος, το οποίο είναι αναμάρτητο, ξεχωριστό πρόσωπο και ζωοποιό και εκπορεύεται μόνο από τον Πατέρα· και τιμάται ως Θεός και δοξάζεται εξ ίσου μετά του Πατρός και του Υιού.

Το Άγιο Πνεύμα φώτισε τους προφήτες και μίλησε διά μέσου αυτών τα θεία λόγια και τις ιερές προφητείες περί της απολύτρωσης του ανθρωπίνου γένους. Επίσης κατέβηκε σαν πύρινες γλώσσες πάνω στους Αποστόλους και τους φώτισε, ώστε να κηρύξουν το Ευαγγέλιο σ' όλον τον κόσμο.

Ακόμα εμφανίστηκε σαν περιστέρι, στον Ιορδάνη ποταμό, κατά την βάπτιση του Χριστού, συμπληρώνοντας το Τριαδικό Πρόσωπο του Θεού, μετά του Πατρός και του Υιού.

Μεταξύ των εκκλησιαζομένων στη Θεία Λειτουργία της Πρωτοχρονιάς με επίσημη στολή και ο Ελληνικός Στρατός, για τη δοξολογία του Νέου Έτους.

«Καί εἰς τό Πνεῦμα τό ἅγιον, τό Κύριον τό ζωοποιόν, τό ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τό σύν Πατρί καί Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καί συνδοξαζόμενον, τό λαλήσαν διά τῶν Προφητῶν». (Σύμβολο πίστεως).

Περί της Εκκλησίας

Κάθε άνθρωπος πάνω στη γη μπορεί να δεχτεί τη χάρη του Παναγίου Πνεύματος, όταν προσέλθει στην Εκκλησία του Χριστού και γίνει μέλος αυτής, ή όταν βαπτιστεί και γίνει Χριστιανός. Εκκλησία σημαίνει το άθροισμα ανθρώπων. Χριστιανική δε Εκκλησία ονομάζεται το άθροισμα των ανθρώπων, οι οποίοι βαπτίστηκαν και πιστεύουν στο Χριστό, ως Σωτήρα τους. Όλοι όσοι πιστεύουν στο Χριστό ονομάζονται Χριστιανοί και αποτελούν την Εκκλησία του Χριστού. Η Εκκλησία του Χριστού λέγεται και είναι μία· γιατί έχει έναν αρχηγό, τον Κύριον Ημών Ιησούν Χριστόν. Λέγεται αγία, α) γιατί ιδρύθηκε από άγιον, τον Κύριον ημών Ιησούν Χριστό, β) γιατί επιδιώκει άγιο σκοπό, αφού προσπαθεί να μας κάνει ηθικούς, ενάρετους, αγίους, άξιους δηλαδή της ουρανού Βασιλείας και γ) γιατί και τα μέσα προς επιτυχία του αγίου αυτού σκοπού είναι αγία, δηλαδή τα μυστήρια της Εκκλησίας μας.

Λέγεται καθολική γιατί δεν ανήκει σε ορισμένους μόνον ανθρώπους, αλλά σε όλους πάνω στη γη, σαν παιδιά του ίδιου πατέρα, του πατέρα μας Θεού. Όλους τους ανθρώπους που εκχριστιανίζει προσπαθεί να τους κάνει ηθικούς, ενάρετους, αγίους.

Λέγεται Αποστολική· γιατί διδάχτηκε ανά τον κόσμο από τους δώδεκα Αποστόλους του Ιησού Χριστού και γιατί κρατεί τη διδασκαλία του Χριστού, όπως την δίδαξαν οι άγιοι Απόστολοι και την επικύρωσαν μετά οι άγιοι Πατέρες της Εκκλησίας μας, με τις αγίες Οικουμενικές Σύνοδοι.

«Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν». (Σύμβολο τῆς πίστεως).

Περί των Μυστηρίων

Κάθε άνθρωπος πάνω στη γη γίνεται Χριστιανός, αφού πρώτα πιστέψει και βαπτιστεί χριστιανικά, για να καθαριστεί από της προπονητικής αμαρτίας, με την οποία είμαστε ένοχοι απέναντι του Θεού σαν απόγονοι των πρωτοπλάστων.

Το βάπτισμα είναι μυστήριο. Μυστήριο λέγεται η ιερή τελετή, κατά την οποία με ορατά σημεία λαμβάνουμε αόρατα από το Θεό την αόρατη χάρη του Αγίου Πνεύματος. Τα Μυστήρια είναι επτά: Το βάπτισμα, το Χρίσμα, η Μετάνοια, η Ευχαριστία,

Στο Γηροκομείο της Αγίας Παρασκευής, κατά την επίσκεψη του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου Παμμεγίστων Ταξιαρχών Μανταμάδου, τις ημέρες των Εορτών του δωδεκαημέρου.

Τα Μυστήρια είναι επτά: Το βάπτισμα, το Χρίσμα, η Μετάνοια, η Ευχαριστία,

η Ιερωσύνη, ο Γάμος και το Ευχέλαιο. Τα Μυστήρια είναι επτά γιατί τόσα είναι αρκετά για τις ανάγκες της Εκκλησίας μας και των μελών της. Με το βάπτισμα ο άνθρωπος καθαρίζεται από της προπατορικής αμαρτίας και εισέρχεται στην Εκκλησία του Χριστού· με το χρίσμα λαμβάνει τα πολυειδή χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος· με τη μετάνοια συγχωρούνται τα προσωπικά αμαρτήματα του Χριστιανού· με

Στο Γηροκομείο της Ιεράς Μονής του Λειμώνος, την Πρωτοχρονιά.

την Ευχαριστία (την Θεία Κοινωνία) ενώνεται ο πιστός με το Χριστό και ενισχύεται προς τη Σωτηρία· με τον Γάμο αυξάνεται και πληθύνεται η ανθρωπότητα· με την Ιερωσύνη κυβερνάται η Εκκλησία του Χριστού και με το Ευχέλαιο παίρνει ο Χριστιανός την ίαση των σωματικών και άφεση των πνευματικών αμαρτιών του.

Περί του Μυστηρίου του Βαπτίσματος

Το βάπτισμα είναι ιερή τελετή, κατά την οποία ο ιερέας βυθίζοντας τρεις φορές τον βαπτιζόμενο στο αγιασμένο με ευχές νερό της κολυμβήθρας επικαλείται τη χάρη του Αγίου Πνεύματος επί του βαπτιζομένου, για να τον καθαρίσει από το προπατορικό αμάρτημα και τον κατατάξει μεταξύ των άλλων Χριστιανών.

Με το Βάπτισμα εισερχόμαστε στη μεγάλη Χριστιανική κοινότητα. Τα πρώτα χρόνια του Χριστιανισμού οι άνθρωποι βαπτίζονταν σε μεγάλη ηλικία· γιατί αυτός που θα βαπτιζόταν θα έπρεπε πρώτα να διδαχτεί τη Χριστιανική θρησκεία και έπειτα να βαπτιστεί. Αλλά έπειτα επικράτησε η συνήθεια να βαπτίζονται σε νηπιακή ηλικία οι άνθρωποι και ορίστηκαν οι ανάδοχοι από την Εκκλησία. Αυτοί (οι ανάδοχοι) λένε εκ μέρους των νηπίων το Σύμβολο της πίστεως και αναλαμβάνουν την ευθύνη να διδάξουν τη Χριστιανική θρησκεία στα νήπια, έως ότου αυτά γίνουν ώριμοι Χριστιανοί. Ένας λόγος ακόμα που οι βαπτίσεις άρχισαν να γίνονται σε νηπιακή ηλικία ήταν και οι πολλές παιδικές ασθένειες την παλιά εποχή. Πολλά νήπια πέθαιναν πριν βαπτιστούν και αυτό ήταν μεγάλο πρόβλημα και ψυχικός πόνος, επί πλέον, των γονέων. Το Βάπτισμα γίνεται σε κάθε ηλικία, αλλά δεν επαναλαμβάνεται· γιατί το προπατορικό αμάρτημα δεν υπάρχει πια μετά από το κανονικό -πρώτο- βάπτισμα. Αυτός που βαπτίζεται ενήλικας, καθαρίζεται, εκτός του προπατορικού αμαρτήματος και από πάσης άλλης προσωπικής αμαρτίας.

«Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν» (Σύμβολο της πίστεως).

Συνεχίζεται

«Ίδοῦ καινὰ ποιῶ τὰ πάντα»

Αγαπητά μου παιδιά, νέες και νέοι,

Λε θα ήμουν υπερβολικός αν υπογράμμιζα πως όλοι οι νέοι έχουν μια τρομερή ευαισθησία σε ό,τι **«νέο»**. Δεν θα ήμουν υπερβολικός, αν έλεγα πως μια λαχτάρα για προσκόλληση σε ό,τι καινούργιο λανσάρεται, χαρακτηρίζει τους νέους.

Και αρχίζει από το καινούριο προϊόν που διαφημίζεται στην τηλεόραση, μέχρι και το νέο κύμα μουσικής με τον καινούριο δίσκο, την καινούρια τέχνη, τις καινούριες ιδέες, την καινούρια φιλοσοφία, τα καινούρια ήθη, τον καινούριο τρόπο ζωής. Και όλα αυτά, γιατί, όπως λένε, ζούνε σε καινούρια εποχή! Και από την άλλη τους διακρίνει μια χαρακτηριστική αποστροφή σ' ό,τι παλιό. **«Στο κατεστημένο»!** Νιώθουν πως δεν τους ταιριάζει, γι' αυτό επιδίδονται με μανία συνήθως να πετάξουν ό,τι θυμίζει παρελθόν. Μόνο που πολλές φορές αδιάκριτα αποβάλλουν και ιδανικά και αξίες ωφέλιμες για τη ζωή, την προκοπή, την ευτυχία, την επιτυχία. Οικειοποιούνται τρόπους και φερσίματα που λιγοστεύουν την αξιοπρέπεια και φθείρουν την ηθική τους υπόσταση. Από την επιθυμία τους να μην είναι **«Demotte»**, εγκληματικά αποδέχονται φιλοσοφίες ζωής, που σίγουρα αποπροσανατολίζουν. Από δειλία μην είναι η μονάδα μέσα στο σύνολο, συμμορφώνονται τυφλά σ' όλες τις παραξενιές και τους εξωφρενισμούς, που σερβίρονται με την ετικέτα της μόδας, αυτής της τυραννικής θεάς. Αλλά εσύ που αγαπάς το αληθινό, μπορείς τάχα να κυνηγάς το καινούριο, όταν αυτό αξιώνεται μόνο εξωτερικά; Στις σχέσεις, στο τρόπο ντυσίματος και στο ρυθμό της ζωής, στα μέσα επικοινωνίας, στη τέχνη, στη ψυχαγωγία;

Γι' αυτό, λοιπόν, απευθύνομαι σε σένα που σε συγκινεί το αληθινά νέο, ν' ακούσεις με την ανατολή του νέου χρόνου τη φωνή Εκείνου που **«νεοποιεί τούς γηγενείς»**, τη φωνή Εκείνου που κάνει νέους τους ανθρώπους, καινούριους και αναγεννημένους. Και έτσι, εσύ, νέος ή νέα δε θ' αποτελείς παραφωνία μέσα στο καινούριο χρόνο, γιατί **«ἀνακαινισθήσεται ὡς ἁετοῦ ἡ νεότης σου»**. Πώς; Με τον ωραίο, επίπονο, επίμονο και σταθερό σου αγώνα να παρουσιάζεις τον εαυτό σου κάθε μέρα μπροστά στα μάτια του Θεού που σ' αγαπά και των δικών σου που αγωνιούν για σένα, τον εαυτό σου σε έκδοση βελτιωμένη.

Και έχεις τόσα να πετάξεις....τον τραχύ σου εαυτό, τον τυραννικό, τον ανειλικρινή, τον τεμπέλη, τον... τον... Και έχεις τόσα να αποκτήσεις....Γι' αυτό δουλειά με κέφι, για να γίνεις ένα καλλιτέχνημα που δε θα φθείρει ο χρόνος, αλλά θα σταθεί μια μέρα στον ουρανό και θα είναι αγνό, καθαρό και ωραίο, χωρίς ψεγάδια και ατέλειες με αγάπη, υπομονή, ταπείνωση και χάρη με ευωδιά παραδεισιακή.

Έτσι, θα είσαι καινούριος άνθρωπος σε καινούρια εποχή, αν θελήσεις να συνεργαστείς με τον αιώνια Νέο, τον Ιησού τον Ναζωραίο που λέει: **«Ίδοῦ καινὰ ποιῶ τὰ πάντα»**. Δε θα χάσεις τίποτα παρά ό,τι γεμίζει τη ζωή ντροπή. Σα νιώθεις πως δεν είσαι τουρίστας στο χρόνο, αλλά ελεύθερο και αθάνατο πλάσμα με σκοπό και προορισμό, θα αυξάνεις και θα ωριμάζεις. Αν πάρεις τη νεανική ηρωική απόφαση να βελτιώνεσαι με την αρετή, θα γίνεσαι νέος θα παραμένεις νέα. Και από τέτοιους νέους και νέες έχει τόσο ανάγκη ο κόσμος!

Λοιπόν;

Καλή χρονιά.

ΑΝΘΟΣ ΧΑΡΙΤΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄ «Συνέχεια από το προηγούμενο»

«Η απόδοση στην καθομιλουμένη και τα σχόλια είναι του κ. Φραγκούλη Αθανασίου, Δρ. Κλασικής Φιλολογίας, Επιτ. Σχολικού Συμβούλου».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄

Για την αγάπη που εμείς οφείλουμε στο Θεό.

Αν σκεφθήκαμε τη θερμή Αγάπη, που μας προσφέρει ο Θεός για τους λόγους που αναφέρθηκαν προηγουμένως, πρέπει να εξετάσουμε ακόμη πόσο μεγάλο είναι το χρέος που μας επιβάλλει να ανταποκρινόμαστε σε αυτόν. Όταν ένας Πατέρας μας έδωσε την ύπαρξή μας, μας έδωσε ό,τι περισσότερο μπορούσε να μας δώσει, όταν μας προστατεύει, κοπιάζει πολύ και του είμαστε υποχρεωμένοι, όταν προσπαθεί να μας κάνει ευτυχισμένους

για πάντα, πολύ περισσότερο η καρδιά μας οφείλει ναιώσει το χρέος της απέναντι στο θείο θέλημά του. Αν δεν ελπίζουμε άλλο βραβείο από τη γενναιοδωρία του, αυτή η σκέψη πρέπει να είναι αρκετή, για να μην παραμελούμε την Αγάπη μας προς αυτόν. Αυτά είναι κίνητρα του ανθρώπου που αισθάνεται Αγάπη και ευγνωμοσύνη. Δεν θέλω να μιλήσω για τα κίνητρα του φόβου της παντοδυναμίας του, με την οποία σε μια στιγμή μπορεί να μας εκμηδενίσει ή να μας καταδικάσει σε βασανιστικές τιμωρίες. Γιατί τα κίνητρα αυτά είναι δουλοπρεπή και παρακινούν μια άχρηστη καρδιά κι όχι μια γενναία ψυχή. Όλα τα δημιουργήματα, τόσο τα έμψυχα όσο και αυτά που δεν αισθάνονται, αγαπούν τον Θεό, τον δοξάζουν και τον υμνολογούν, κάνοντας το θέλημα του Δημιουργού τους. Μόνος ο άνθρωπος, ισχυρογνώμων και αντιδραστικός όπως είναι, προτιμά να ακολουθεί τις πονηρές επιθυμίες του παρά να υποταχθεί στα προστάγματα του Ουρανού Πατέρα του, και δεν αναγνωρίζει το χρέος του απέναντι στον Θεό, που τόσο τον αγαπά και πρέπει να αγαπιέται από τον άνθρωπο, γιατί είναι άπειρες φορές άγιος και να αγαπιέται και να προσκυνείται και να τιμάται περισσότερο από όλα τα υπόλοιπα πράγματα του Κόσμου.

Η κοπή της πίτας του Συλλόγου Κυριών και Δεσποινίδων Μανταμάδου.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

Σχετικά με την Αγάπη του Θεού διαβάζουμε στους Βίους των Αγίων Πατέρων για ένα Χριστιανό ονόματι Λαργάτη, ο οποίος δείχνοντας μεγάλη αγάπη στον Κύριο Ημών Ιησού Χριστό αποφάσισε να επισκεφθεί από ευλάβεια τον Άγιο Τάφο της Ιερουσαλήμ. Πήγε και, καθώς τον φιλούσε και τον αγκάλιαζε με πολλά δάκρυα και αναστεναγμούς, από την υπερβολική χαρά έπεσε στη γη και ξεψύχησε. Οι σύντροφοί του βλέποντας αυτό το πράγμα και θέλοντας να μάθουν για ποιο λόγο πέθανε προσπάθησαν να τον ανοίξουν, και βρέθηκε γραμμένο στην καρδιά του ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΕ ΓΛΥΚΙΑ ΑΓΑΠΗ. Με αυτό έγινε φανερό ότι πέθανε από μόνη την ευχαρίστηση πως είδε τον Άγιο Τάφο του Ιησού, που τόσο αυτός αγαπούσε.

Είναι γνωστή η **«πρώτη και μεγάλη εντολή»** που έδωσε ο Χριστός στους ανθρώπους: **«Αγαπήσεις Κύριον τόν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καί ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καί ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου καί ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου»** (Κατά Μαρκ. ΙΒ', 30).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'

Για την Αγάπη προς τον Πλησίον για τον Θεό Εμείς οι άνθρωποι είμαστε όλοι παιδιά του Θεού. Γι' αυτό ως προς αυτόν είμαστε αδέρφια. Μας ζητά, λοιπόν, να αγαπούμε ο ένας τον άλλο χωρίς διακρίσεις, γιατί μας το ζητά αυτός ο ίδιος. Αυτή η Αγάπη σημαίνει κυρίως να μην κάνουμε στους άλλους εκείνο που δεν θα θέλαμε να γίνει σε βάρος μας, αλλά αντίθετα να συμπεριφερόμαστε απέναντι στον πλησίον μας, όπως θα θέλαμε να συμπεριφέρεται αυτός απέναντί μας. Πρέπει, λοιπόν, να τον αγαπούμε, να τον τιμούμε και να τον βοηθούμε. Ακόμη πρέπει να τον προστατεύουμε από αυτόν που θέλει να τον αδικήσει. Γιατί αυτός που δεν προστατεύει τον πλησίον του, ενώ μπορεί, είναι σαν να τον αδικήσει αυτός ο ίδιος. Γι' αυτό, όταν βλέπουμε πως ο αδερφός μας βρίσκεται σε ανάγκη, πρέπει να μη κρύβουμε τη φιλανθρωπία μας, να μην αποφεύγουμε να τον συμπονούμε και να τον βοηθούμε. Η Αγάπη επιβάλλει να κόβουμε το ψωμί μας στη μέση και να το μοιραζόμαστε με αυτόν. Αυτή είναι η πραγματική Αγάπη, που οφείλουμε να δείχνουμε στον Πλησίον μας εξαιτίας του Θεού. Και είναι μία αληθινή, ολοκληρωμένη, ειλικρινής και αφιλοκερδής Αγάπη, που μας εξασφαλίζει πολύ μεγάλη ανταμοιβή στην άλλη ζωή και μας ανοίγει την πόρτα στη θεία και πολύ πλούσια ανταπόδοση.

Η ιδέα της αδελφότητας των ανθρώπων, αλλά και της ανάγκης της αμοιβαίας ανάγκης αναπτύσσεται με θαυμάσιο τρόπο στην Α' Καθολική

Η κοπή της πίτας του Συλλόγου Γυναίκων, η «Ηλιαχτίδα».

Επιστολή του Ιωάννη. Εκεί αναφέρεται «ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ ἐν τῷ φωτὶ μένει, καὶ σκάνδαλον ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν· ὁ δὲ μισῶν τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶ καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ περιπατεῖ, καὶ οὐκ οἶδε ποῦ ὑπάγει ...» (Β', 10-11) καὶ «Ἀγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν» (Δ', 11) καὶ «Ἐάν τις εἴπῃ ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης ἐστὶ· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφόν ὃν ἑώρακε, τὸν Θεόν ὃν οὐχ ἑώρακε πῶς δύναται ἀγαπᾶν» (ΣΤ', 20). Γενικά, ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν θεὸ ταυτίζεται με τὴν ἀγάπη πρὸς τὸν συνάνθρωπό μας. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἐντολὴ πού ἔδωσε ὁ Θεὸς στοὺς ἀνθρώπους, τὸ «Ἀγαπάτε ἀλλήλους».

Εἰς ὑποκείμετο ἕνας πανάρχαιος, καθολικὸς καὶ ἀπόλυτος νόμος. Αναφέρεται πῶς ὁ Κλεόβουλος ὁ Ρόδιος, ἕνας ἀπὸ τοὺς ἐπτὰ σοφοὺς τῆς ἀρχαιότητος (60ς αἰ. π.Χ.) εἶχε πεῖ «ὅ σύ μισεῖς ἐτέρῳ μὴ ποιήσεις», πού σημαίνει «δεν θα κάνεις αὐτό που ἐσύ μισεῖς». Καὶ ὁ Κομφούκιος (5ος αἰ. π.Χ.), ὅταν ρωτήθηκε ἀν ὑπάρχει κάποιος κανόνας πού θα μπορούσε νὰ χρησιμεύσει ὡς πρακτικὸς οδηγὸς γιὰ ὅλη τὴ ζωὴ, ἀπάντησε «Μὴν κάνεις στοὺς ἄλλους ὁ τι δεν θα ἤθελες νὰ κάνουν σε σένα» (Confucius, Analecta, 15.23). Ὁ ἴδιος κανόνας με προτρεπτικὴ μορφή ἀναφέρεται στὴν Παλαιὰ Διαθήκη (Τωβίτ, δ', 15: «Καὶ ὁ σύ μισεῖς μηδενὶ ποιήσης» καὶ ἐπαναλαμβάνεται ἀπὸ τὴ χριστιανικὴ διδασκαλία ὡς «ὅ σύ μισεῖς ἐτέρῳ μὴ ποιήσεις».

Στολισμένο με μυρτιές τὸ ἱστορικὸ καὶ πανέμορφο ξύλινο τέμπλο τοῦ Ἱ. Ν. τοῦ Ἀγίου Βασιλείου, στὴν Εορτὴ τοῦ Ἱεράρχου του, τὴν πρώτη του ἑτοῦς.

ΜΙΑ ΓΙΟΡΤΗ - ΔΥΟ ΜΗΝΥΜΑΤΑ

Με λαμπρότητα γιορτάστηκε και φέτος η Γιορτή του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου και της Εθνικής παλιγγενεσίας. Ο Ελληνικός Λαός με ευλάβεια και βαθιά ευγνωμοσύνη έφερε στη σκέψη του δύο μεγάλα γεγονότα. Το πρώτο, αναφέρεται στον Ευαγγελισμό ολόκληρου του ανθρωπίνου γένους. Το δεύτερο, στον Ευαγγελισμό ολόκληρου του Ελληνισμού.

Το πρώτο, ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου, έχει πανανθρώπινες διαστάσεις. Αναφέρεται στη λύτρωση από τα δεσμά της αμαρτίας της ανθρωπότητας. Είναι σε όλους μας γνωστή η τραγική ιστορία της παρακοής και της παράβασης του πρώτου ανθρώπου προς τον Θεό, του πρώτου ανθρώπου, με την οποία υποδούλωσε στο κράτος της αμαρτίας ολόκληρο το ανθρώπινο γένος. Ο άνθρωπος γεύεται σ' όλη του την έκταση τον καρπό της παρακοής του, και μη δυνάμενος να σηκώσει το βαρύ ζυγό της σκλαβιάς του, αναζητά δια μέσου των αιώνων την ελευθερία του. Αναζητά επίμονα Εκείνον που θα σπάσει τις βαριές αλυσίδες και θα τον επαναφέρει και πάλι στην προπρωτική του κατάσταση, χαρίζοντάς του την αληθινή ελευθερία.

Στον άνθρωπο, που λαχταρά τη λύτρωσή του, ανταποκρίνεται ο Κύριος και στέλνει τον Αρχάγγελο Γαβριήλ, για να τον πληροφορήσει ότι η ώρα του λυτρωμού πλησιάζει. Αυτό το νόημα είχε το μήνυμα που έφερε ο Αρχάγγελος στην αγνή και αμόλυντη κόρη της Ναζαρέτ, την Παρθένο Μαρία.

«Χαίρε κεχαριτωμένη, ό Κύριος μετά σου.... Μή φοβού Μαριάμ, εὔρες γάρ χάριν παρά τῷ Θεῷ. Καί ἰδοὺ συλλήψῃ ἐν γαστρὶ καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ καλέσεις τό ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν» (Λουκ. Α' 26-38).

Και όπως μια γυναίκα, η προμήτωρ Εὐα έγινε αφορμή να οδηγηθεί στην πώση το ανθρώπινο γένος, έτσι και πάλι μια γυναίκα, η Υπεραγία Θεοτόκος, γίνεται αφορμή ανόρθωσης ολοκληρώρου της ανθρωπότητας. Η αγνή κόρη της Βηθλεέμ γίνεται το όργανο της

Κατά την επίσκεψη του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου στην Γυναικεία Ιερά Μονή της Μυρσινιώτισσας, την Πρωτοχρονιά.

χάριτος του Θεού. Υπηρετεί το σχέδιο της Θείας ενανθρώπισης του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. Ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου είναι το πλέον χαρμόσυνο μήνυμα που ακούστηκε ποτέ στον πλανήτη μας και που σήμαινε τον τερματισμό της σκλαβιάς του ανθρωπίνου γένους και την απαρχή της πραγματικής του ελευθερίας.

Το άλλο γεγονός, που είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με τον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου είναι ο ευαγγελισμός του απανταχού της γης Ελληνισμού. Από το Μοναστήρι της Μεγίστης

Την ημέρα των Θεοφανείων στον Μεγάλο Αγιασμό, που «αγιάζονται τα ύδατα».

Λαύρας, ο Παλαιών Πατρών Γερμανός, υψώνει το λάβαρο της επανάστασης και στέλνει στα πέρατα της Ελλάδας το μήνυμα της εξέγερσης. Το μήνυμα των ευαγγελιζομένων σκλάβων είναι ένα και μοναδικό: «**Ελευθερία ή θάνατος**». Αυτό το μήνυμα βρίσκει βαθιά ανταπόκριση στις καρδιές των σκλαβωμένων Ελλήνων. Γι' αυτό όλοι, χωρίς καμιά επιφύλαξη, ρίχνονται στον αγώνα. Άνδρες και γυναίκες, νέοι, γέροι και παιδιά, πλούσιοι και φτωχοί, στερισμένοι και νησιώτες, μορφωμένοι και αγράμματοι, μοναχοί και κληρικοί, όλοι ανεξαιρέτως οι Έλληνες ρίχνονται στον αγώνα. Δίνουν σκληρές μάχες και τέλος ύστερα από πολλές θυσίες και αίμα κατακτούν την ελευθερία τους.

Ο Αγιασμός της Παραμονής των Θεοφανείων, στον Άγιο Βασίλειο.

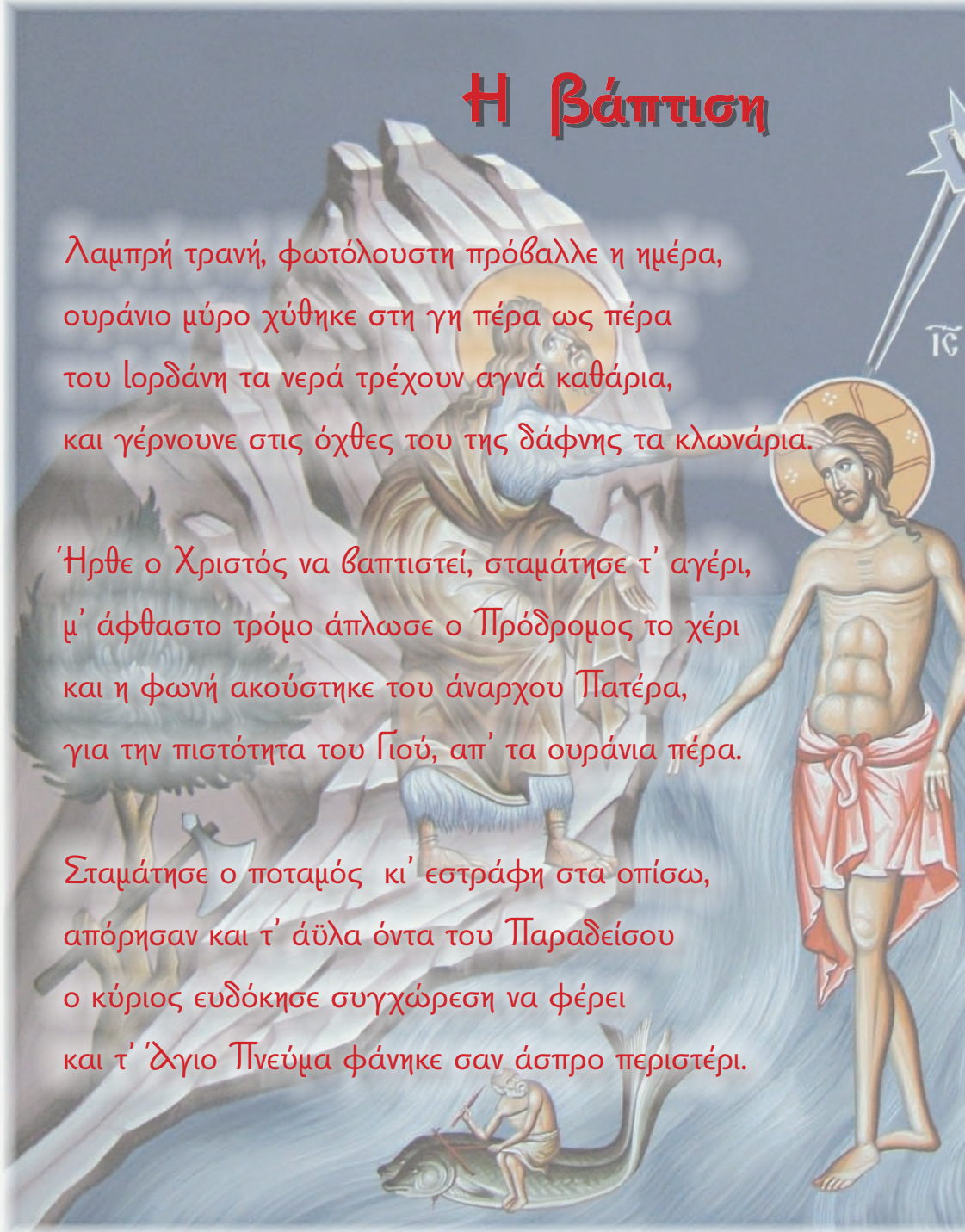
Αυτά είναι τα δύο γεγονότα τα οποία εορτάζουμε την 25ην Μαρτίου. Όσοι προσπαθούν να αλλοιώσουν ένα από τα δύο, βρίσκονται σε πλάνη. Όσοι αγνοούν το θρησκευτικό χαρακτήρα της Εορτής αμαρτάνουν. Όσοι πάλι θέλουν να παρουσιάσουν την Ελληνική επανάσταση του 1821 ως ταξική, εγκληματούν εις βάρος του Έθνους. Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΛΑΟΣ έκανε επανάσταση εναντίον του σκληρού δυνάστου.

Η βάπτισις

Λαμπρή τρανή, φωτόλουστη πρόβαλλε η ημέρα,
ουράνιο μύρο χύθηκε στη γη πέρα ως πέρα
του Ιορδάνη τα νερά τρέχουν αγνά καθάρια,
και γέρνουνε στις όχθες του της δάφνης τα κλωνάρια.

Ἦρθε ο Χριστός να βαπτιστεί, σταμάτησε τ' αγέρι,
μ' άφθαστο τρόμο άπλωσε ο Πρόδρομος το χέρι
και η φωνή ακούστηκε του άναρχου Πατέρα,
για την πιστότητα του Γιού, απ' τα ουράνια πέρα.

Σταμάτησε ο ποταμός κι' εστράφη στα οπίσω,
απόρησαν και τ' άύλα όντα του Παραδείσου
ο κύριος ευδόκησε συγχώρεση να φέρει
και τ' Άγιο Πνεύμα φάνηκε σαν άσπρο περιστέρι.

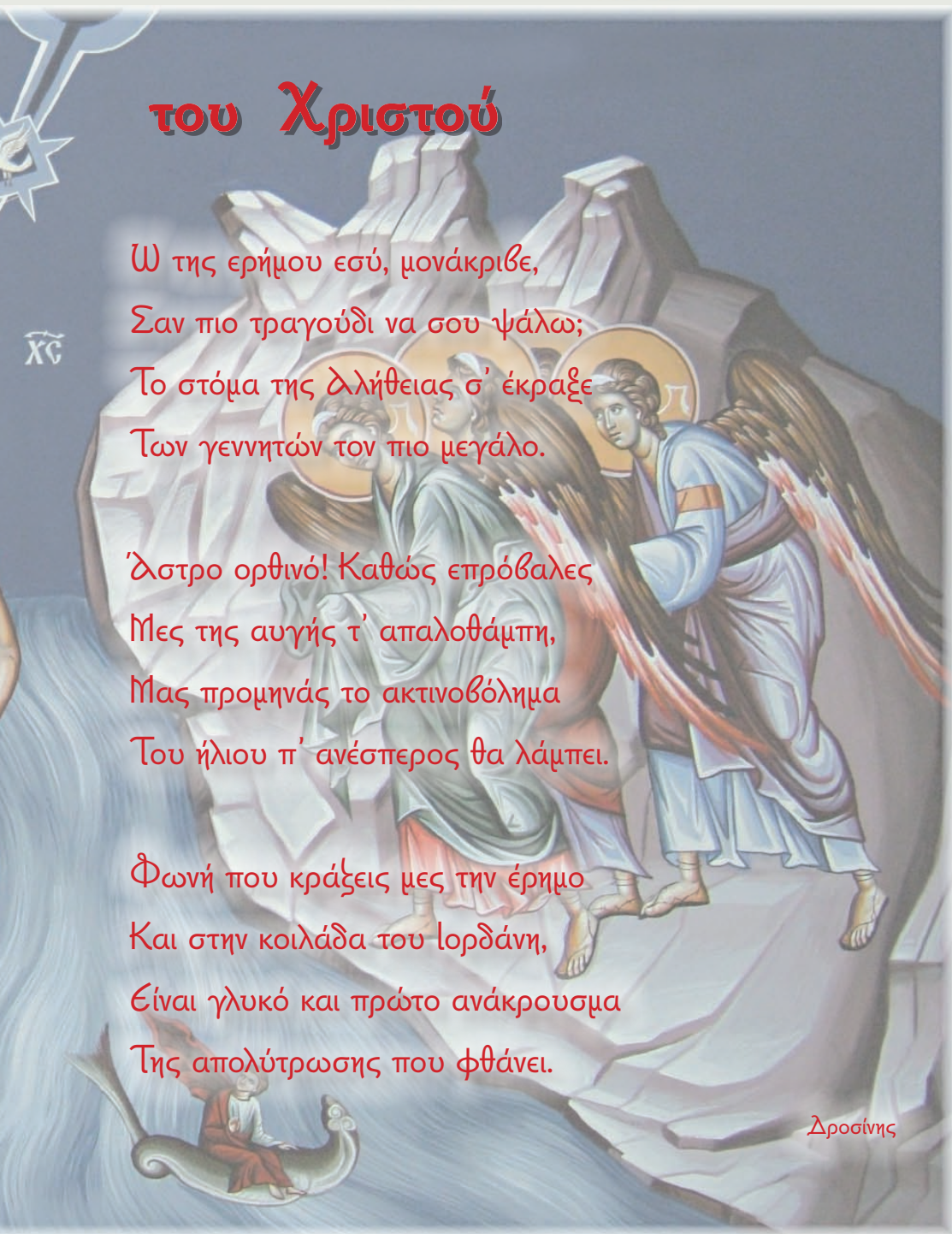
του Χριστού

Ω της ερήμου εσύ, μονάκριβε,
Σαν πιο τραγούδι να σου ψάλω;
Το στόμα της Δλήθειας σ' έκραξε
Των γεννητών τον πιο μεγάλο.

Άστρο ορθινό! Καθώς επρόβαλες
Μες της αυγής τ' απαλοθάμπη,
Μας προμηνάς το ακτινοβόλημα
Του ήλιου π' ανέσπερος θα λάμπει.

Φωνή που κράξεις μες την έρημο
Και στην κοιλάδα του Ιορδάνη,
Είναι γλυκό και πρώτο ανάκρουσμα
Της απολύτρωσης που φθάνει.

Δροσίνης

ΤΡΙΩΔΙΟΝ

*«Πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν
ταπεινωθήσεται
ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται»*

Το Τριώδιο είναι ένα βιβλίο λατρευτικό της Εκκλησίας μας και τίθεται σε χρήση την περίοδο της Μ. Τεσσαρακοστής. Όμως Τριώδιο, δε λέμε μόνο το Ιερό αυτό βιβλίο της Εκκλησίας μας, αλλά και τη χρονική εκείνη περίοδο που αρχίζει από την Κυριακή του Τελώνου και Φαρισαίου και τελειώνει το Μεγάλο Σάββατο.

Κατά το χρονικό αυτό διάστημα η Εκκλησία μας καλεί, όλα της τα παιδιά, σε ένα πνευματικό συναγερμό, σε μια πνευματική εγρήγορση, σε μια ιδιαίτερη περισυλλογή, για μια θεάρεστη

και περισσότερη αγία ζωή.

Το Τριώδιο, σαν βιβλίο περιέχει τους πιο κατανυκτικούς ύμνους, που αγγίζουν τα τρία βαθιά της καρδιάς των πιστών χριστιανών και αποτελούν ένα εγερτήριο σάλπισμα μετάνοιας και αφύπνισης του ανθρώπου, που βρίσκεται σε πνευματικό λήθαργο και ψυχική αδιαφορία.

Κατά την περίοδο αυτή καλούνται οι πιστοί ως αληθινοί αθλητές του πνεύματος, να εισέλθουν στο στάδιο των αρετών και να λάβουν μέρος σε όλα τα πνευματικά αθλήματα τα οποία είναι βασικά αγωνίσματα για τον αθλητή χριστιανό, προκειμένου να πάρει το λαμπρό στεφάνι του νικητή. Και σαν πρώτο αγώνισμα προσφέρεται το άθλημα της ταπεινοφροσύνης, η τέλεια μορφή της οποίας προβάλλεται μέσα στη θαυμάσια Ευαγγελική Περικοπή, τη γνωστή σε όλους μας παραβολή του Τελώνου και Φαρισαίου. Σ' αυτή προβάλλονται με τα ζωηρότερα χρώματα δύο μορφές. Η μία του Φαρισαίου ως υπερήφανου ανθρώπου και η άλλη του Τελώνη, ως ταπεινού ανθρώπου. Ο Τελώνης ρίχνοντας ένα βλέμμα στον εσωτερικό του κόσμο, βλέπει την αθλιότητά του και μη έχοντας τι άλλο να πει για τον εαυτό του στο Θεό, αναφωνεί από τα βάθη της καρδιάς του τα συγκλονιστικά εκείνα λόγια: **«Ὁ Θεός ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ»**. Θεέ μου, βλέπω μέσα μου τα συντρίμια και το πλήθος των ερειπίων που μόνος μου δημιούργησα και δε μπορώ να υψώσω το βλέμμα μου στον ουρανό. Τίποτα άλλο δε ζητώ παρά το άπειρο έλεός Σου και την απέραντη μακροθυμία Σου. Και μέσα σ' αυτή τη βαθιά συναίσθηση της αμαρτωλότητάς του, ο Τελώνης βρίσκει τη δικαίωσή του, γιατί στο αγώνισμα της τα-

πεινοφροσύνης πάλεψε σκληρά και βγήκε νικητής. Αντίθετα, ο υπερήφανος Φαρισαίος με τη μεγάλη ιδέα που είχε για τον εαυτό του, χάνει τη μάχη και παραμένει διά μέσου των αιώνων ο κλασικός τύπος του υπερήφανου, που δε μπορεί να πετύχει τις προσβάσεις του στο έλεος και την ευσπλαχνία του Θεού.

Αγαπητέ μου αναγνώστη,

Αθλητής και εσύ και εγώ, ανάμεσα σε ένα αναρίθμητο πλήθος ανθρώπων, αγωνιζόμαστε

να κερδίσουμε το στεφάνι του νικητή. Πώς, όμως, θα δικαιωθούμε, όταν αγωνιζόμαστε στο χώρο του Φαρισαίου; Εκείνος έβλεπε υπαρκτές και ανύπαρκτες αρετές στον εαυτό του. Τυφλώθηκε από την υπερηφάνειά του και προέβαλε τα στήθη του να πάρει τα παράσημα της νίκης. Έτσι όμως, έχασε τη νίκη και δε μπόρεσε να αποσπάσει το έλεος και την ευσπλαχνία του Θεού. Ανάγκη από βαθιά και αληθινή ταπεινοφροσύνη έχουμε όλοι, αδελφέ μου, αν θέλουμε να βρούμε έλεος από τον πανοικτίρμονα Θεό.

Το δεύτερο αγώνισμα στο οποίο καλούνται οι αθλητές του πνεύματος να λάβουν μέρος και να αγωνιστούν, είναι το κλασικό άθλημα της μετάνοιας. Και, όταν λέμε μετάνοια, δεν εννοούμε αποκλειστικά τη μεταστροφή κάποιου στυγερού δολοφόνου, που διέπραξε φοβερά εγκλήματα και που έχει ανάγκη κάποιας θεαματικής και εντυπωσιακής μεταμέλειας· γιατί λένε μερικοί: **«Τι να πάω να πω στον πνευματικό; Ούτε σκότωσα, ούτε λήστεψα κανένα»!** Λάθος. Μεγάλο λάθος! Μιλώντας για μετάνοια αναφερόμαστε στο σύνολο των ανθρώπων, γιατί αυτής της μετάνοιας έχουμε ανάγκη όλοι οι άνθρωποι, που κατά καιρούς και διαστήματα παραβιάζουμε το Νόμο του Θεού. Και στο θέμα αυτό κανένας δεν μπορεί να έχει την ψευδαίσθηση ότι είναι αθώος και αναμάρτητος. Όποιος κάτι τέτοιο πιστεύει, βρίσκεται σε θεληματική ή αθέλητη πλάνη και είναι το λιγότερο εξωπραγματικός.

Όλες οι σελίδες του Τριωδίου, αποτελούν ένα κήρυγμα μετάνοιας. Αναφέρουμε εδώ το γνωστό τροπάριο του Όρθρου, που με ιδιαίτερη λαχτάρα και ευχαρίστηση περιμένουν να ακούσουν οι πιστοί με το άνοιγμα του Τριωδίου. **«Τῆς μετανοίας ἄνοιξόν μοι πύλας Ζωοδότα, ὁρθρίζει γάρ τό πνεῦμά μου, πρὸς ναόν τόν ἅγιόν σου, ναόν φέρον τοῦ σώματος, ὅλον ἐσπιλωμένον, ἀλλ' ὡς οἰκτιρ-**

Τα Σχολεία του Μανταμάδου στον Ιερό Ναό των Παμμεγίστων Ταξιαρχών, την ημέρα της Εθνικής Εορτής της 25ης Μαρτίου.

μων κάθαρον, εὐσπλάχνῳ σου ἑλέει». Άνοιξέ μου, Κύριε, τις πύλες της μετάνοιας, γιατί την ψυχή μου τη λέρωσα με ένα πλήθος αμαρτίες και ολόκληρη τη ζωή μου τη δαπάνησα στην αμαρτία. Τώρα μόνο στο δικό σου έλεος ελπίζω. Μόνο στη δική σου ευσπλαχνία θαρρεύω.

Το πλέγμα της ενοχής χαρακτηρίζει όλους τους ανθρώπους. Όσο και αν μερικοί προσπαθούν να διώξουν αυτό το πλέγμα της ενοχής δεν μπορούν εύκολα, έστω και αν εξωτερικά δείχνουν ότι το ξεπέρασαν και ότι δεν τους απασχολεί ένα τέτοιο πρόβλημα. Το αίσθημα της ενοχής συνέχει κάθε άνθρωπο και αυτό εκδηλώνεται στην καθημερινή του ζωή. Αυτό συνθλίβει την ψυχή του ανθρώπου και την κάνει να δυστυχεί και να υποφέρει. Για την απαλλαγή αυτής της θλιβερής ψυχικής κατάστασης ένας μόνο δρόμος υπάρχει και αυτός είναι ο δρόμος της αληθινής μετάνοιας.

Τι είναι όμως μετάνοια; Μετάνοια σημαίνει αλλαγή σκέψης, αλλαγή φρονήματος, αλλαγή τρόπου ζωής. Μετάνοια σημαίνει στροφή 180 μοιρών. Αν μέχρι χθες περπατούσα στο δρόμο της αμαρτίας, σήμερα πορεύομαι στο δρόμο της σωτηρίας. Αν μέχρι χθες ζούσα μέσα σε ένα φριχτό σκοτάδι, σήμερα ζω μέσα σε μια ηλιόλουστη ημέρα. Αν μέχρι χθες ασύστολα και άφοβα ποδοπατούσα και αγνοούσα το Νόμο του Θεού, από σήμερα και πέρα τον σέβομαι και προσπαθώ να τον θέσω σε εφαρμογή.

Και να μιλήσουμε περισσότερο πρακτικά. Αν μέχρι χθες χρησιμοποιούσα με άνεση το ψέμα, από σήμερα και πέρα στα χείλη μου θα υπάρχει μόνο η αλήθεια. Αν μέχρι χθες αδικούσα τον αδελφό μου, από σήμερα και πέρα τέρμα σε κάθε αδικία. Αν μέχρι χθες κατέκρινα και πριόνιζα την τιμή και την υπόληψη των άλλων, από σήμερα και πέρα τέρμα στην κατάκριση, στη συκοφαντία και τη διαβολή. Αν μέχρι χθες διψούσα για εκδίκηση, από σήμερα και πέρα συγχωρώ με όλη μου την καρδιά τον καθένα που μου έκανε το οποιοδήποτε κακό. Αν μέχρι χθες η καρδιά μου πνιγόταν στο μίσος και την κακία, από σήμερα και πέρα πληθωρική θα είναι στην αγάπη και καλοσύνη προς όλους. Αν μέχρι χθες υπηρετούσα με όλες τις δυνάμεις μου το κακό και την αμαρτία, από

Αναμνηστική φωτογραφία του Αρχηγού του Γ.Ε.Σ. Αντιστράτηγου κ. Τελίδη Βασιλείου, του Διοικητού της Α.Σ.Δ.Ε.Ν. Αντιστράτηγου κ. Γκίνη Κωνσταντίνου και του Διοικητού της 98 Α.Δ.Τ.Ε. Υποστρατήγου κ. Ηλιοπούλου Ιωάννη.

σήμερα και πέρα γίνονται υπηρέτης του αγαθού και ελεύθερος από τα δεσμά της αμαρτίας.

Αγαπητέ μου αναγνώστη,

Συναμαρτωλέ μου συναθλητή! Στο θαυμάσιο και σωτήριο αυτό άθλημα της μετάνοιας καλούμαστε όλοι μας να αγωνιστούμε. Το στάδιο βρίσκεται μπροστά μας. Το στεφάνι της νίκης δίνεται σε όσους αγωνίζονται στο στίβο και όχι σ' αυτούς που βρίσκονται στις κερκίδες και χειροκροτούν. Ανάγκη μετάνοιας έχουν όλοι οι άνθρωποι. Γιατί όλοι οι άνθρωποι αμαρτάνουμε. Αναμάρτητος στον κόσμο, μόνον ένας υπήρξε και αυτός είναι ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός «ὅς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδέ εὗρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ». Όλοι εμείς οι άλλοι, άλλος λιγότερο, άλλος περισσότερο, γευθήκαμε από το πικρό ποτήρι της αμαρτίας και είμαστε λίγο ή πολύ ένοχοι στα μάτια του Θεού. Η μετάνοια μας, λοιπόν, απαραίτητο στοιχείο για τη συμφιλίωσή μας με ΕΚΕΙΝΟΝ.

Οι αυριανοί πολίτες, ετοιμάζονται για την παρέλαση της 25ης Μαρτίου.

Ο Σεβασμιώτατος, μετά των ιερέων του Προσκυνήματος, κατά την Θεία Λειτουργία της Κυριακής της Τυρινής.

Υπάρχει άλλη ζωή;

«Οὐκ ἔχομεν ὧδε μένουσα πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν».

Ο άνθρωπος είναι όλο απορίες. Απορίες τα παιδιά, απορίες οι νέοι, απορίες οι άνδρες, απορίες οι γέροντες. Το ίδιο και οι γυναίκες. Χίλιες δυο απορίες όλος ο κόσμος, Αλλά, αν υπάρχει μια απορία που περισσότερο απ' όλες βασανίζει τον άνθρωπο, είναι η εξής: Υπάρχει, λοιπόν, άλλη ζωή; Και η απορία αυτή γίνεται πιο βασανιστική όσο πλησιάζει η ώρα του θανάτου!

Παρούσα ζωή υπάρχει, γιατί τη ζούμε. Αλλά μέλλουσα; Ποιος θα μας το πει; Ποιός θα μας το

βεβαιώσει; Όλοι ζητούν, έστω έναν, που να πήγε στην άλλη ζωή και να γύρισε. Κι όμως, ένας τέτοιος μάρτυρας υπάρχει! Και είναι **«μάρτυς ἀψευδής»**. Είναι ο μάρτυρας που δεν είπε ποτέ ψέματα. Είναι ένας που διακήρυξε: **«Ἐγώ εἰμί ἡ ἀλήθεια»**. Και αυτός ο ένας που ήταν στον ουρανό και κατέβηκε στη γη. **«Ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ....καὶ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβὰς»**, είναι ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός! Αυτός μας λέει ότι υπάρχει και άλλη ζωή! Μας το λέει με τη διδασκαλία Του. Πάντοτε ο Χριστός έκανε λόγο γι' αυτήν την άλλη ζωή. Σε κάθε του, σχεδόν, ομιλία αναφερόταν και σ' αυτήν τη ζωή, στην αιώνιο ζωή, στην Βασιλεία των ουρανών, στον ουρανό, στο σπίτι του Πατέρα Του, στον Παράδεισο! Με θέμα αυτή τη ζωή είπε κάποτε την παραβολή του πλουσίου και του Λαζάρου. Παραστατική παραβολή. Το πρώτο μέρος της παραβολής αναφέρεται εδώ στη γη, στην παρούσα ζωή. Το δεύτερο στην άλλη ζωή. Εδώ σ' αυτή τη ζωή ο πλούσιος έζησε πολύ απαίσια. Σκληρός, αδιάφορος προς όλους. Από την άλλη μεριά φαγάς, οινόποτης, γλεντζές και ηδονολάτρης. Ντυμένος αρχοντικά, **«πορφύραν καὶ βύσσον»**, καρφί δεν του καίγονταν για τους φτωχούς. Για ψυχή ούτε σκέψη. Το ίδιο και για το θάνατο.

Ο Λάζαρος ήρωας. Μεγάλη ψυχή. Και μόνο η υπομονή του ήταν άφραστη. Φτωχός, πληγωμένος, χωρίς σπίτι, χωρίς τίποτα, μόνος, κατάμονος, και όμως ούτε ένα γογγυσμό στο Θεό! Του αρκούσαν τα ψίχουλα του φαγά, του πλουσίου, να χορταίνει την πείνα του και τα σκυλιά να του γλύφουν τις πληγές του. Όμως όλα αυτά είναι σύντομα, πρόσκαιρα. Και ήρθε ο θάνατος. Τότε όλα άλλαξαν. Ο πλούσιος βρέθηκε στην οδύνη της Κόλασης και ο Λάζαρος στη χαρά του Παραδείσου, στους κόλπους του Αβραάμ., όπως λέει η παραβολή.

Μάρτυρας, λοιπόν, ο Κύριος ότι υπάρχει και άλλη ζωή. Αλλά μάρτυρας, το ίδιο αψευδής, και ο Απόστολος Παύλος, όπως ομολογεί ο ίδιος: **«ὑπεράγῃ εἰς τὸν παράδεισον»**, και εκεί **«ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξόν ἀνθρώπῳ λαλήσαι»** (Β' Κορ.12,4). Ο Απόστολος των εθνών αξιώθηκε να βρεθεί μέσα στον Παράδεισο, αλλά αδυνατεί να

Αναμνηστική φωτογραφία μετά του Αγίου Καθηγουμένου της Ι. Μονής Κουτλουμουσίου, Αρχ. Π. Χριστοδούλου.

Βαπτίζεται ο δούλος του Θεού Παύλος – Ιγνάτιος. Είναι το αγγελουδάκι, το νέο χριστιανόπουλο, ο μικρός γιός του μεγάλου γιού του Παπά Στρατή· του Παναγιώτη και της Ευρυδίκης - Χαραλαμπίας.

μας περιγράψει όσα είδε και άκουσε, όπως εμείς θα θέλαμε. Μπροστά στο μεγαλείο της αιωνιότητας έμεινε άναυδος. Ωστόσο, όμως, έχοντας ιδίαν αντίληψη της ωραιότητας της άλλης ζωής βροντοφωνεί: **«Οὐκ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν»** (Εβρ. 13,14). Και αλλού: **«Ἡμῶν τό πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει»** (Φιλ. 3,20). Τον θάνατο το θεωρούσε κέρδος και πάντοτε είχε την επιθυμία **«τοῦ ἀναλῆσαι καὶ σὺν Χριστῷ εἶναι»** (Φιλ. 1,23).

Μάρτυρας της άλλης ζωής και ο Ευαγγελιστής Ιωάννης. Ο μαθητής της αγάπης στο όραμά του, στην σύντομη επίσκεψή του στον ουρανό, στην Αγία Πόλη, στην άνω Ιερουσαλήμ, **«εἶδεν αὐτόν.....ἤκουσ φωνήν»** και πήρε την παραγγελία: **«Γράψον οὖν ἃ εἶδες, καὶ ἃ εἰσὶ....»**.

Υπάρχει άλλη ζωή. Ένας παρουσιάζει υποθετικά, δύο έμβρυα να διερωτώνται, αν υπάρχει άλλη ζωή, άλλος κόσμος, εκτός απ' αυτόν μέσα στον οποίον ζουν, στα σπλάχνα της μητέρας τους. Το ένα λέει ότι υπάρχει. Το άλλο ισχυρίζεται το αντίθετο. Όχι δεν υπάρχει. Όταν όμως τελείωσε η ζωή τους μέσα στα σπλάχνα της μητέρας τους και γεννήθηκαν στη γη, τότε πίστεψαν και τα δυο στην ύπαρξη και της άλλης ζωής. Είδαν τον ήλιο, άκουσαν τα αηδόνια, αντίκρισαν τις φυσικές ομορφίες και μείνανε κατάπληκτοι. Έτσι, λοιπόν. Όπως για τα έμβρυα υπάρχει και άλλη ζωή, το ίδιο και για μας υπάρχει και άλλη ζωή, η ζωή του ουρανού, στην οποία θα γεννηθούμε με το θάνατό μας. Οι πρώτοι χριστιανοί ονόμαζαν την ημέρα του θανάτου γενέθλια ημέρα. Και την ονόμαζαν έτσι, γι' αυτό ακριβώς το λόγο που λέμε. Είχε δίκαιο εκείνος που είπε, ότι **«γεννιόμαστε, για να πεθάνουμε, αλλά πεθαίνουμε, για να ζήσουμε»**.

Επαναλαμβάνουμε. Υπάρχει και άλλη ζωή. Τίποτα πιο βέβαιο απ' αυτό. Ο ήλιος μπορεί να είναι ψέμα, αλλά η άλλη ζωή είναι αλήθεια, η μεγαλύτερη αλήθεια!

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Στις 26 Δεκεμβρίου του 2012, εορτή της Σύναξης της Υπεραγίας Θεοτόκου· ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Χρυσόστομος λειτούργησε στον Ιερό Ναό του Αγίου Βασιλείου της Κωμοπόλεώς μας, με την συμμετοχή και των Ιερέων της Περιφέρειας Μανταμάδου, ευλόγησε το ποίμνιο της Κωμόπολής μας και ευχήθηκε στον καθένα με τις επίκαιρες εορτάσιμες ευχές του δωδεκαμήρου. Ο Ι. Ναός του Αγίου Βασιλείου είχε γεμίσει από πιστούς, που ήρθαν να χαιρετήσουν, να ευχηθούν και να λάβουν τις ευλογίες του Ιεράρχη μας.

Ο Παύλος – Ιγνάτιος, στην αγκαλιά του ευτυχισμένου και στοργικού του αδελφού Στρατή.

Κοπή της πίτας των Συλλόγων του Χωριού μας. Στις 6 Ιανουαρίου και στις 2 Φεβρουαρίου, οι δύο Σύλλογοι Κυριών και Δεσποινίδων και η Ηλιαχτίδα,

Οι ευτυχείς γονείς, με τους δυο θησαυρούς τους στην αγκαλιά, το Στρατή και τον νεοφώτιστο Παύλο – Ιγνάτιο, λίγο πριν τη βάπτιση.

αντιστοίχως, έκοψαν τις πίτες τους. Ως προσκεκλημένος, βρέθηκα και στις δύο και πραγματικά έμεινα ενθουσιασμένος, ικανοποιημένος και πολύ αισιόδοξος. Και στις δυο εκδηλώσεις κόσμος πολλής και ιδιαίτερα νέοι – σύζυγοι γυναικών, μελών των συλλόγων – και νέες γυναίκες μέλη.

Το πιο δε ενθαρρυντικό φαινόμενο ήταν, ότι σχεδόν όλα τα μέλη και των τριών Συλλόγων – **Κυριών και Δεσποινίδων, Ηλιαχτίδα και των Προοδευτικών γυναικών** - του Χωριού μας ήσαν παρόντα στις κοπές των βασιλοπιτών! Αυτό σημαίνει ομόνοια, σύμπνοια, συνεργασία και αυτοσκοπός η πρόοδος του Χωριού μας, μακριά από εγωϊσμούς, συμφέροντα και μικροπαραξηγήσεις. Το Χωριό μας έχει πολλές δυνατότητες να πάει μπροστά· να ανεβεί τις κορυφές της προόδου, της επιτυχίας και της ευφορίας, αρκεί ενωμένοι οι κάτοικοι να εργαστούν αρμονικά για το σκοπό αυτόν, για το συμφέρον και την πρόοδο του Χωριού.

Εύχομαι η νέα χρονιά του 2013 να είναι η απαρχή μιας τέτοιας καρποφόρας προσπάθειας, που θα ξεκινήσει από τους τρεις προοδευτικούς αυτούς Συλλόγους του Χωριού μας. Συγχαρητήρια.

Ο νεοφώτιστος Παύλος - Ιγνάτιος, στην αγκαλιά του παππού του Παπά Στρατή και της γιαγιάς Πρεσβυτέρας Φωτεινής.

Στις 22 Ιανουαρίου επισκέφθηκε την Κωμόπολή μας και προσκύνησε τη θαυμαστή ανάγλυφη εικόνα του Αρχαγγέλου Μιχαήλ, ο Σεβασμιώτατος Χαλκίδος κ. Χρυσόστομος. Τον Άγιο Χαλκίδος υποδέχτηκε στο Μανταμάδο ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Χρυσόστομος. Τους δύο Μητροπολίτες συνδέει ιδιαίτερη αγάπη και φιλία, αφού και ο Άγιος Μηθύνης κατάγεται από την Εύβοια και δη από την Χαλκίδα.

Την Πέμπτη 14 Φεβρουαρίου, επισκέφθηκαν τον Ιερό μας Ναό ο Αρχηγός του Γ.Ε.Σ. Αντιστράτηγος κ. Γκίνης Κωνσταντίνος μετά του Διοικητού της Α.Σ.Δ.Ε.Ν Αντιστράτηγου κ. Τελίδη Βασιλείου· συνοδευόμενοι από τον Διοικη-

Ο Παύλος – Ιγνάτιος, στην αγκαλιά του αναδόχου του Αντώνη Πιτσιλαδή και των περιχαρών γονέων του, Παναγιώτη και Ευρυδίκης – Χαραλαμπίας.

τή της 97 Α. Δ.Τ.Ε υποστράτηγο κ. Ηλιόπουλο Ιωάννη.

Μετά την προσκύνηση της ιεράς ανάγλυφης εικόνας του Αρχαγγέλου και την ξενάγηση αυτών, τους δεξιώθηκε στο Γραφείο του Ιερού Ναού του Προσκυνηματος ο Ιερατ. Προϊστάμενος, Πρωτοπρεσβύτερος π. Ευστράτιος Δήσσης, μετά του συνεφημερίου του Οικονόμου πατρός Χρίστου Τσιτμιδέλλη.

Την Κυριακή, 17

Φεβρουαρίου επισκέφθηκε τον Προσκυνηματικό μας Ναό ο Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Κουτλουμουσίου Αγίου Όρους, Αρχιμανδρίτης π. Χριστόδουλος, μετά της συνοδείας του Μοναχού π. Ταρασίου και συλλειτουργήσε μαζί μας. Στο τέλος απηύθυνε στο πολυπληθές εκκλησίασμα λόγους παραινετικούς εκ του περισσεύματος της καρδιάς του. Ο άγιος Καθηγούμενος, μετά της συνοδείας του, φιλοξενήθηκε στα κελιά του Ιερού μας Ναού.

Την Κυριακή, 10 Μαρτίου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ Χρυσόστομος, βάπτισε το εγγονάκι του

Ο νεοφώτιστος Παύλος – Ιγνάτιος, στην αγκαλιά του παππού Παύλου και της γιαγιάς Στυλιανής

Ο νεοφώτιστος Στρατής, στην αγκαλιά των ευτυχισμένων γονέων του Μιχάλη και Μαρίας.

του Ευρυδίκης – Χαραλαμπίας και το αγοράκι του μικρού τους γιού Μιχάλη – Ανθήμου και της συζύγου του Μαρίας.

Δόθηκαν, στο μεν πρώτο τα χριστιανικά ονόματα Παύλος και Ιγνάτιος. Παύλος, το όνομα του ευτυχούς παππού και πατέρα της Ευρυδίκης – Χαραλαμπίας και Ιγνάτιος προς τιμήν του προστάτη της Επαρχίας μας Αγίου Ιγνατίου του Αγαλιανού.

Στο δεύτερο, δόθηκε το όνομα Ευστράτιος, το όνομα του Παπά Στρατή.

Στον Παύλο-Ιγνάτιο ανάδοχος παρέστη ο Αντώνιος Πιτσιλαδής και στο δεύτερο, Στρατή, οι Ιωάννης και Σωτηρία Γανώση.

Παπά Στρατή, παιδί του Μικρού γιού του Μιχάλη – Ανθίμου και της συζύγου του Μαρίας, δίδοντας το όνομα Ευστράτιος. Ανάδοχοι παρέστησαν ο Ιωάννης και η Σωτηρία Γανώση.

Μέσα σε πελάγη ευτυχίας ο Παπά Στρατής και η Πρεσβυτέρα του Φωτεινή. Αξιώθηκαν από τον Κύριο, να βαπτίσουν άλλα δυο χαριτωμένα εγγονάκια τους · το μικρό αγοράκι του μεγάλου τους γιού Παναγιώτη και της συζύγου

Ο Στρατής με τους περιχαρείς παππού και γιαγιά, απαθανατίζεται λίγο πριν την κατήχησή του, στον πρόναο της Εκκλησίας.

Βαπτίζεται ο δούλος του Θεού Ευστράτιος. Έτσι, με τις ευλογίες του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ. Χρυσοστόμου, που ετέλεσε το Μυστήριο, εγγράφεται στους καταλόγους της Ορθοδόξου Εκκλησίας μας ο νέος πολίτης του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, Ευστράτιος.

Συγχαίρουμε τους ευτυχείς γονείς και τους ευχόμαστε καλή ανατροφή και χαρές από τα ζωηρά «αγγελούδια» τους.

Στα νέα Χριστιανόπουλα, ευχόμαστε να ανατραφούν και να αναδειχθούν καλοί χριστιανοί και άνθρωποι της αρετής.

Στους αναδόχους των, αφού τους συγχαρούμε, τους ευχόμαστε να είναι πάντα άξιοι και αντάξιοι των καθηκόντων τους, όσον αφορά την συνυπευθυνότητα τους στην πνευματική και χριστιανική ανατροφή των νεοβαπτισθέντων που αναδέχθηκαν από την κολυμβήθρα.

Στους ευτυχείς δε παππούδες, να μας αξιώσει ο Κύριος να κρατήσουμε και άλλα εγγονάκια στις αγκαλιές μας.

Η 25η Μαρτίου. Ο Ελληνικός Λαός συνταιριάζει με απόλυτη αρμονία μέσα στο διάβα της ιστορίας του την Ορθόδοξη Χριστιανική του πίστη και την Εθνική του συνείδηση. Έκφραση αυτής της αλήθειας αποτελεί η 25η Μαρτίου 1821.

Η ιστορία είναι η μνήμη, ο καθοδηγητής, η ζωή, το είναι ενός λαού. Όπως στην ατομική μας ζωή καταγράφονται οι διάφορες εμπειρίες στη συνείδησή μας

Μπροστά στην Ωραία Πύλη· το Μυστήριο της Βάπτισης του Στρατή τελειώνει με το δ' ευχών... του Σεβασμιωτάτου μας, που στο μέσον μετά του νεοφώτιστου Στρατή, των γονέων και αναδόχων αυτού, του παππού και αδελφού του Βασίλη, ζει τις τελευταίες στιγμές του Μυστηρίου της φώτισής του στην αγκαλιά της νονάς του.

και εναποθηκεύονται στο χώρο του υποσυνείδητου, για να τρέφουν διαρκώς τη μνήμη μας με τις γνώσεις του παρελθόντος· όπως στην ατομική μας ζωή τα γεγονότα του παρελθόντος δημιουργούν τις θετικές ή αρνητικές προϋποθέσεις για τη συνέχιση της ζωής μας, έτσι και η ιστορία των λαών διαμορφώνει το παρόν και διαγράφει το μέλλον με την ιστορική μνήμη. Η ιστορία είναι η πηγή των εμπειριών του Έθνους. Είναι η αδέκαστη καταγραφή των θετικών και αρνητικών εμπειριών, η αποτύπωση της χαράς και της λύπης.

Όλα αυτά μεταφέρονται στους μεταγενεστέρους, για να προβληματιστούν και να χαράξουν με τη βοήθεια της ιστορίας το μέλλον τους, που είναι η συνέχιση της ζωής του Έθνους.

Από αυτή την άποψη η ευθύνη μας είναι βαριά απέναντι στην ιστορία, απέναντι στους προγόνους μας, που σημάδεψαν με τον αγώνα και τη θυσία τους το μέλλον αυτού του τόπου.

Επομένως, όποιος υπεύθυνος σκέπτεται, προγραμματίζει και κάνει τα μαθήματα των θρησκευτικών και της ιστορίας προαιρετικά, δηλαδή στην ουσία ανύπαρκτα ή αδιαφορεί γι' αυτά και μειώνει τις ώρες διδασκαλίας τους, ας το μελε-

Ο Στρατής, κουρασμένος και εξουθενωμένος από το Μυστήριο, αναπαύεται στην αγκαλιά του νουνού του, ανάμεσα στον πατέρα του και στον θείο του Παναγιώτη.

στική διάθεση μέσα στην ψυχωφελή περίοδο της μετάνοιας και της επιστροφής στο θέλημα του Χριστού, Μ. Τεσσαρακοστής.

Το μεσημέρι της ίδιας μέρας, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μυτιλήνης κ. Ιάκωβος, επισκέφθηκε τον Ιερό μας Ναό και βάπτισε το τέκνον της Ευστρατίας Θεοδωρή, δίδοντας σ' αυτό το χριστιανικό όνομα Ταξιάρχης - Παναγιώτης.

Το Ίδρυμά μας. «Ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ, ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀσχημονεῖ... πάντα στέγει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει» (Α' Κορ.13.4-8).

Ναι, η Αγάπη ποτέ δε θα χάσει την αξία της, δε θα ξεπέσει, αλλά πάντα θα υπάρχει και θα είναι η βασίλισσα των αρετών!

Όταν ρώτησαν τον Κύριο ποια είναι η μεγαλύτερη και σπουδαιότερη εντολή του Μωσαϊκού Νόμου, έδωσε την εξής απάντηση: «**Ἀγαπήσεις Κύριον τον Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καί ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου καί τον πλησίον σου ὡς σέ αὐτόν**». Κα συνέχισε: «**ἐν ταύταις ταῖς δυσίν ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος και οἱ προφῆται κρέμονται**». Δηλαδή στην αγάπη στηρίζεται ὅλος ο Νόμος του Θεού.

Ωραιότατα δε και χωρίς κανένα σημείο ασάφειας, δίδαξε ο Κύριος την σωστή προς τον πλησίον μας αγάπη, στη Δευτέρα Του Παρουσία, με τη δικαίή Του κρίση και ανταπόδοση. Θα κρίνει τότε ως δίκαιος κριτής τις πράξεις των ανθρω-

τήσει πολύ καλά' γιατί αυτό θα σημαίνει, πως δε θέλει αυτός ο τόπος να έχει μέλλον! Με ό,τι αυτό συνεπάγεται.

Την Κυριακή 17 Μαρτίου, Κυριακή της Τυροφάγου, ο Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ. Χρυσόστομος λειτούργησε στον Ιερό μας Ναό των Παμμεγίστων Ταξιαρχών και ευχήθηκε στο πολυπληθές εκκλησίασμα δύναμη, κουράγιο και αγωνι-

πων, βάσει του νόμου της Αγάπης. Με το μέτρο της αγάπης θα μας μετρήσει όλους ο Κύριος! «**ἐπέινασα καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ ἐποτίσατέ με, ξένος ἤμην καὶ συνηγάγετέ με, γυμνός καὶ περιεβάλετέ με, ἡσθένησα καὶ ἐπεσκέψασθέ με, ἐν φυλακῇ ἤμην καὶ ἦλθατε πρὸς μέν.**».

Τονίζεται ἐδῶ ἰδιαίτερα ἡ ἀγάπη, ὅχι γιατί δεν ἔχουν ἀξία καὶ οἱ ἄλλες ἀρετές, ἀλλὰ ἡ ἀγάπη εἶναι ἡ βᾶση καὶ ἡ προϋπόθεση ὅλων των ἄλλων ἀρετῶν.

Αὐτὴ ἡ χριστιανικὴ Αγάπη, ἡ καθαρὴ, ἡ ἀνυπόκριτη καὶ ἡ εἰλικρινής, ἡ ἀγάπη «**δι' ἔργων ἐνεργουμένη**», θερμαίνει καὶ σήμερα με στοργή καὶ τρυφερότητα καὶ ἀγκαλιάζει τοὺς γέροντές τοῦ Ἰδρύματός μας, τῆς «**Στέγης Αγάπης**»!

Ο νεοφώτιστος Στρατής, στὴν ἀγκαλιά τοῦ συνονόματου παπποῦ τοῦ.

Ο παππούς καὶ ἡ γιαγιά, Κωνσταντῖνος καὶ Σημεωνία· ἔχοντας στο μέσον τα ἀγαπητά τοὺς παιδιὰ Μιχάλη καὶ Μαρία, που κρατοῦν στὴν ἀγκαλιά τοὺς τὸ λατρευτό, πλὴν νυσταγμένο ἀπὸ τὴν κούραση Στρατή.

Καὶ αὐτὴ τὴν περίοδο, παρὰ τις πολλὲς καὶ μεγάλες δυσκολίες που ἀντιμετωπίζει ὁ κόσμος, πολλοὶ ἐδείξαν ἔμπρακτα τὴν ἀγάπησαν τοὺς πρὸς τοὺς ἡλικιωμένους μας τροφίμους τοῦ Ἰδρύματος.

Απὸ ἓνα γεῦμα πρόσφεραν:

Ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία Αλέκος καὶ Ἄννα Κουτσαμπάση, ἀπὸ τὴν Αὐστραλία.

Αναμνηστική φωτογραφία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Χρυσοστόμου και των Ιερέων της Ιεράς Μητροπόλεως Μηθύμνης, μετά από Συνέδριο ενημέρωσης του Εφημεριακού Κλήρου, έξω στα σκαλιά του Μητροπολιτικού Ι. Ναού του Αγίου Ιωάννου Προδρόμου Καλλονή.

Οι αδελφές Βασιλική και Ελένη Βέη, εις μνήμην του πατέρα τους αιμνήστου Δημητρίου Βέη. Ο κ. Ιωάννης Μυστακέλλης, εις μνήμην των γονέων του Ευστρατίου και Ελισάβετ. Εις μνήμην του Παναγιώτη Σαραντινού η γυναίκα του κ. Ελένη και τα παιδιά του. Εις μνήμην του Παναγιώτη Βεβέτσου, η σύζυγος και τα παιδιά του Γεώργιος και Άννα. Ο Θεοφάνης Μαρίνος ένα δοχείο λάδι και ρύζι, εις μνήμην της συζύγου του.

Πρόσφεραν τον οβολόν τους οι κάτωθι:

Η κ. Ευγενία Ελαφρού 150 €, εις μνήμην γονέων και αδελφών της. Ο κ. Ευθύμιος Κεφάλα 50 €, εις μνήμην γονέων και αδελφών του. Η κ. Paula Τσιγκούνη 50 Ε\$. Ο κ. Αρνόπουλος Ανέστης 3.000 €. Ο κ. Θεοφάνης Μαρίνος 50 €, εις μνήμην της συζύγου του. Το Ενοριακό Φιλόπτωχο Ταμείο Μανταμάδου 3.000 €. Η κ. Ευδοξία 50 €. Η κ. Κλεοπάτρα Βενάρδου 50 €. Η κ. Σέρμπου Στυλιανή 70 €. Ο κ. Δημήτριος Σκοπελίτης 200 €. Ο κ. Ανδρέας Σκοπελίτης 200 €, εις μνήμην των γονέων του. Η κ. Φρόσω Βαχτσαβάνη 50 €, εις μνήμην του Συζύγου της Νικολάου. Η κ. Δήμητρα Θεοδωρίδου 50 €. Η κ. Βασιλική Κόγκα 100€, εις μνήμην του συζύγου της Σπυρίδωνος. Η κ. Γεωργία Σταύρου 200 €, εις μνήμην του συζύγου της Πελοπίδα. Ο κ. Στέφανος Γεροντέλλης 500 €, εις μνήμην των γονέων του. Ο κ. Παύλος Αμυγδαλιός 3.000 €. Οι αδελφές Βασιλική και Ελένη Βέη 1200 €, εις μνήμην του πατέρα τους Δημητρίου. Ο κ. Κλεάνθης Αϊβαλιώτης 20 \$ Καναδά. Η κ. Μαρία Τσενεκίδου 1.000 \$ Αυστραλίας. Η κ. Ελένη Σαραντινού 150 €, εις μνήμην του συζύγου της Παναγιώτη. Ο κ. Στέλιος Χατζηδημητρίου 1.000 €, εις μνήμην του αδελφού του Γεωργίου. Ο κ. Χρήστος Χατζηανδρέου 800 \$ Αμερικής. Η κ. Γιαννούλα Βούζας 400 \$ Καναδά. Ο κ. Θέμης Δάμαλος 500 \$ Αμερικής. Ο κ. Ιωάννης Ντουλάκης 1.000 €. Η κ. Ισμήνη Καράμπελα 10 \$ Καναδά. Η κ. Κλεοπάτρα Βερνάρδου 40 κορόνες Σουηδίας, αντί στεφάνου Μαριάνθης Τζελαϊδή.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ
ΠΑΜΜΕΓΙΣΤΩΝ ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ
ΜΑΝΤΑΜΑΔΟΥ ΛΕΣΒΟΥ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ
ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ π. ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ ΔΗΣΣΟΣ
ΙΕΡ. ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ
Τηλ. Γραφείου (22530) 61414 - 61221
Οικίας (22530) 61225

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ
ΟΙΚΟΝ. π. ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΣΙΤΜΙΔΕΛΛΗΣ
ΔΘΑΝΑΣΙΟΣ ΦΡΑΓΚΟΥΛΗΣ

Παραγωγή - Εκτύπωση:
ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΑΙΓΑΙΟΥ Α.Ε.
Καρά Τεπέ, Μυτιλήνη 81100
Τηλ.: 22510 41619 Fax: 22510 27607
e-mail: sales@emprosnet.gr

Η ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΟΛΟΣΩΜΗ ΕΙΚΟΝΑ
ΤΟΥ ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΥ ΜΙΧΑΗΛ
ΣΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ ΤΗΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΑΥΛΗΣ
ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ